

Med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget om Oprettelse af en sønderjydske Hypoteklaanefond indser jeg ikke afgjort Nødvendigheden af i selve Loven at fastslaa, hvor denne Laanefond skal have sit Sæde. Jeg skulde tro, at der er Forhold dernede, som kunde gøre det ønskeligt, at dette ikke paa Forhaand var fastslaaet. Jeg kunde ønske, at de Ord „og som har Hjemsted i Haderslev“ i § 1 kunde gaa ud. Jeg ved ikke, hvorvidt der kan være Tale om Tilslutning til et Ændringsforslag i saa Henseende ved anden Behandling.

Hvad § 3 angaar, er der sket en efter min Opfattelse kedelig Forringelse af den kommende Lovs Evne til at imødekomme de Krav, som maa stilles dernede under de forhaandenværende Forhold, idet man har indsat en Bestemmelse om, at Hypoteklaanefondens Midler ikke skal kunne bruges til Konvertering af 2den Prioritets Laan. I det oprindelig fremsatte Lovforslag stod der: „Laan af Fonden kan ikke gives til Indfrielse af de i Henhold til den sønderjydske Realkreditkommissions Indstilling gennem de sønderjydske Sparekasser ydede Laan mod Sikkerhed i 2den Prioritet i sønderjydske Ejendomme“, og derefter var der Punktum. Men nu er der tilføjet Ordene „eller til Indfrielse af andre faste Laan mod saadan Sikkerhed“, og derefter staar der: „Hvor Forholdene ganske undtagelsesvis maatte tale derfor, vil dog saadanne Laan kunne gives med Indenrigsministerens Samtykke.“ Jeg mener, at den første Affattelse paa dette Punkt gav Lovforslaget den Karakter, som Lovforslaget burde have for at være tilstrækkelig vidtspændende overfor alle de særlige Forhold dernede. Det forekommer mig, at man med den nuværende Affattelse normalt ikke alene ikke vil kunne konvertere Hypotekforeningslaan, men ifølge Lovforslagets Ordlyd ogsaa er afskaaret fra at afløse Banklaan mod 2den Prioritet. Jeg hørte ganske vist den højtærede Indenrigsminister sige før, at Ministeren kunde ganske undtagelsesvis give Tilladelse til Konvertering af Hypotekforeningslaan, hvor noget saadant maatte kunne tjene til Stabilisering af en Mands Gældsforhold paa en saadan Maade, at han kunde arbejde videre. Jeg er ganske enig med Indenrigsministeren i, at en almindelig Konvertering af Hypotekforeningslaan ved Hjælp af disse Penge ikke maa kunne finde Sted. Jeg er enig med ham i, at hvor en saadan Konvertering ikke er en økonomisk Nødvendighed for en Mand, for at han kan faa sine Forhold stabiliseret, bør de Laan, her er Tale om, ikke komme

til Anvendelse. Naar vi sammenligner Størrelsen af det Beløb, der stilles til Raadighed til Udlaan, 20 Mill. Kr., med Størrelsen af det samlede Beløb af 1ste Prioritets Laanene i de sønderjydske Landsdele og regner med, at der skulde være stillet et Beløb til Raadighed, der kunde dække Forbruget af 2den Prioritetslaan indenfor en Grænse af 25 pCt. af Førsteprioritetslaanene, vilde 20 Millioner absolut ikke kunne slaa til. Jeg er enig i, at det maa være en Sag, der gøres til Genstand for Prøvelse i hvert enkelt Tilfælde, hvorvidt en Konvertering af Hypotekforeningslaanene i Landejendommene skal kunne finde Sted eller ikke. Men jeg vilde tro, at det paa Forhaand laa i selve det oprindelige Lovforslags Karakter. Der stod nemlig dér: „Hvor Forholdene ganske undtagelsesvis maatte tale derfor, vil dog saadant Laan kunne gives med Indenrigsministerens Samtykke.“ Her er ganske vist kun tænkt paa Laan ydet af Realkreditkommissionens Midler, men denne Bestemmelse: „eller til Indfrielse af andre faste Laan mod saadan Sikkerhed“, er efter min Mening af en saa kategorisk Art, at den i høj Grad vil virke hemmende overfor Tanken med selve Lovforslaget. Lovens Tanke er jo at komme nødstedte Landbrug til Hjælp. I det Øjeblik, Landet ligger saaledes, at Kautionisterne eller Pengeinstitutterne paa Forhaand maa gaa med til en Akkord og stærk Nedskrivning eller Overtagelse af Gælden fra Kautionisternes Side, for at en Mands Forhold skal kunne ordnes, medens det almindelige vilde være, at man ikke maatte kunne udnytte den Mulighed, der dog ligger i en Konvertering af Andenprioritetslaanet og Inkassering af en Fordel, der i Øjeblikket ligger op mod 30 pCt. ved Forskelsværdien mellem Hypotekforeningslaanet og disse Laan her, mener jeg ikke, at Loven kommer til at virke efter sin Hensigt, der er i første Linie at komme nødstedte Landbrugere til gode. Nu kan man ganske vist sige, at i alle Tilfælde, hvor man fra Hypotekforeningens Bestyrelse indstiller til Indenrigsministeren, at en Forudsætning for Ordningen af en Mands Gældsforhold er, at en saadan Konvertering finder Sted, vil man fra Indenrigsministeriets Side ogsaa være villig til at imødekomme en saadan Indstilling; men efter det Kendskab, jeg har til Forholdene, tror jeg, der vil blive et ret betydeligt Antal af de mest nødstedte, som er stillet paa en saadan Maade, at en Konvertering er Forudsætningen for, at en Ordning kan finde Sted. Og dér synes jeg, at Vejen omkring ad Indenrigsministeriet er saa omstændelig, at det